

□□ **Андрійчук, Петро.** *І у вісімдесят п'ять молодий : до 85-річчя від дня народження Григорія Васильовича Куляби - диригента Державної заслуженої академічної хорової капели «Думка», керівника заслуженого народного ансамблю пісні і танцю України «Дарничанка», Художнього керівника та головного диригента Державної заслуженої капели бандуристів УРСР // Культура і життя. - 2013. - 20 груд. (№ 51). - С. 5 : фото.*

**І у вісімдесят п'ять
молодий**

□ **Ім'я Григорія Васильовича Куляби понад шість десятиліть зоріло на небосхилі українського вокально-хорового мистецтва. Воно стало уособленням блискучого таланту, високої професійної майстерності і дивовижного життєлюбства.** Важко повірити, що дитинство цього сонячного романтика і оптиміста, народженого 1928 року в Полтаві, по вінця наповнене холодом, злиднями, тривогами і горем. У найменших подробицях пам'ятає він трагічне 23 вересня 1943 року. Того чорного дня він втратив маму, її знайшла безжальна фашистська куля, коли мама вибігала з охопленої полум'ям хати.

У 1944 році Григорій Куляба добровольцем пішов на фронт. Перемогу зустрів у Чехословаччині, а потім ще довелося пройти Монголію й Китай.

Завзяття, вибухова енергія, фантастична диригентська хватка, безмежна творча фантазія, уміння миттєво «розфарбувати» щойно принесену авторами пісню та «виліпити» з неї музичну композицію зробили Григорія Кулябу постаттю харизматичною.

Г.Куляба вітає «Дарничанку» (худ. керівник ансамблю П.Андрійчук) з 50-річчям. Та, незважаючи ні на що, душа його рвалася до сонця. І тим сонцем стала музика одразу після демобілізації, опалений війною юнак вражає комісію своїм ліричним тенором, і його зараховують до Київського музичного училища. Однак через якихось півроку перекупався у Дніпрі, втратив гнучкість голосу і змушений був перевестися на диригентсько-хорове відділення.

Йому таланило на вчителів. У музичному училищі - видатні Павло Іванович Муравський та Герман Леонтійович Жуковський, у Київській консерваторії- славетний Григорій Гурійович Верьовка.

Стрімкий злет Григорія до мистецьких висот почався ще з третього курсу музичного училища, коли очолив молодіжний вокальний ансамбль Українського радіо. Цей колектив за лічені хвилини (у що сьогоднішнім музикантам важко повірити) здатен був вивчити нову пісню і одразу виконати її в живому ефірі. За таку неймовірну мобільність його називали «летючий», а керівник хору імені П'ятницького композитор Маріан Коваль охрестив «легкою кавалерією».

Григорій Васильович залишив яскравий слід і в державних професійних колективах (академічній капелі «Думка» та капелі

бандуристів), і у військовому ансамблі (Центральної групи радянських військ у Німеччині), і в гастрольно-концертному об'єднанні «Укрконцерт», і в аматорських колективах (хоровій капелі Будинку вчителя, ансамблі пісні і танцю «Дарничанка», хорах села Білогородка Києво-Святошинського району та комбінату «Преса України»). Та беззаперечною творчою вершиною стало Українське радіо - попервах з уже названим молодіжним вокальним ансамблем, згодом оркестром народних інструментів, академічною хоровою капелою, а насамкінець - з тріо бандуристок та групою солістів-вокалістів. Стрімкий злет Григорія до мистецьких висот почався ще з третього курсу музичного училища, коли очолив молодіжний вокальний ансамбль українського радіо. Радіо стало стихією Григорія Куляби - тут він почувався, як риба у воді, адже специфіка цієї роботи потребувала комплексу здібностей, знань, специфічних умінь і навичок, у якому йому рівних не було. Завзяття, вибухова енергія, фантастична диригентська хватка, безмежна творча фантазія, уміння миттєво «розфарбувати» щойно принесену авторами пісню та «виліпити» з неї музичну композицію зробили Григорія Кулябу постаттю харизматичною.

Його справедливо можна вважати співавтором багатьох творів, що увійшли до золотого фонду української культури та мистецтва, адже саме під орудою Г. Куляби радіослухачі вперше почули хорову поему «Тополя» та пісні «Київський вальс», «Білі каштани», «Ми підемо, де трави похилі», «Якщо ти любиш» Платона Майбороди, «Зорі ясні над Дніпром», «Ой вербиченько», «Молодо-зелено», «Розцвіла моя любов» Ігоря Шамо, «Сину, качки летять», «Смерека», «Серед літа», «Жартівлива полька» Олександра Білаша, кантату «Дума про Кобзаря» і пісню «Дунайський вальс» Аркадія Філіпенка та багато-багато інших.

50-60-і роки - золотий період Українського радіо. Воно тоді було в кожній оселі, його передачі очікували, ним заслуховувалися. І прізвище Куляба звучало в ефірі щодень по багато разів, бо коло митців у цій сфері було вкрай обмежене, а фонди ще тільки-но починали створюватися. На його записах виросло ціле покоління українців.

Не злічити усіх разових та фондових записів, здійснених Г. Кулябою з

різними колективами та солістами. Тільки з Марічкою Миколайчук за 20 років записав понад двісті пісень. Ще більше з тріо бандуристок - народними артистками України Аллою Шутько, Антоніною Мамченко та Світланою Петровою. Тому вже сьогодні ім'я Григорія Куляби золотими літерами вписане в історію Українського радіо.

За великі мистецькі здобутки йому ще 1972 року присвоєно звання «Заслужений діяч мистецтв України». Низка орденів і медалей прикрашають груди цієї видатної людини.

Григорій Васильович наділений даром справжньої, чоловічої дружби. Серед тих, з ким йшов і йде по життю - відомі музиканти Михайло Хардаєв, Ігор Іващенко, Вадим Гнедаш, Володимир Бесфамільнов, Віталій Філіпенко, Сигизмунд Любанський, Володимир Конощенко... А натхненницею і вірною супутницею життя стала чарівна Світлана Василівна. Саме їй він віддає безмежну любов і пристрасть свого палкого серця.

Вважаю Григорія Васильовича своїм учителем. Його уроки для мене - то справжні майстер-класи з хорової майстерності.

Не зважаючи на поважний вік, він у свої майже вісімдесят п'ять ззовні та ще більше душею молодий. Шляхетність, аристократизм, елегантність, почуття міри і такту, у всьому високий смак - невід'ємні його риси. А юнацький запал і дитинно-творча безпосередність, без яких він немислимий - то щирий вияв безмежно багатой душі, адже музика - його життя, а життя - то музика.

З роси і води Вам, дорогий Григорію Васильовичу!